

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobce: J. P. O.
státní příslušnost Nigerijská federativní republika

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 4. 2020, č. j. X, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

Vymezení věci

1. Žalobou ze dne 20. 5. 2020 se žalobce domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2020, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žalobci mezinárodní ochrana dle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v aktuálním znění (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje.
2. Žalobce má za to, že žalovaný nezjistil dostatečně skutkový stav ve smyslu § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) a dále, že jsou splněny podmínky pro udělení některé z forem ochrany.
3. Žalobce namítl, že žalovaný hodnotil účelově v některých pasážích výpověď žalobce, když místo toho, aby jej konfrontoval a pokusil se vyjasnit rozpory, vyvodil závěry o nevěrohodnosti žalobcových výpovědí. Pokud žalovaný poukázal na výpověď žalobce, ve které uvedl, že byl s manželkou v létě 2018 přistižen s jiným mužem a zároveň, že se domů vrátil naposledy v lednu roku 2018, měl žalovaný za účelem ověření věrohodnosti tvrzení specifikovat události na časové ose minimálně v názvosloví odpovídající měsícům, nikoli ročním obdobím, když období ledna sice v ČR odpovídá zimě, nicméně v Nigérii se jedná o období s nejvyššími teplotami v roce a odpovídá tedy létu.
4. Žalobce opustil zemi původu ze strachu z pronásledování ze stran soukromých osob vázaných na politické a rodové důvody a zároveň z uvěznění a pronásledování z důvodu projevů homosexuálního chování. Podle žalobce pronásledování ze strany soukromých osob přímo souviselo s tím, že usiloval o prošetření zabití svého otce, který byl v komunitě šéfem a zároveň na rozdíl od většiny obyvatel členem strany PDP jako žalobce.
5. Přestože byla záležitost řešena soudně, nedosáhl žalobce efektivní ochrany, když byl odkázán na řešení uvnitř komunity. Důvodem obyvatel komunity k tomu, že na žalobce poslali policii, byla snaha o převzetí pozice šéfa komunity, protože správně by jím měl být po svém otci žalobce. Žalobce dále zdůraznil, že v zemi původu není kriminalizována jen samotná sexuální orientace, ale její projevy. Není tedy podstatné, zda je žalobce skutečně homosexuál, ale že je mu homosexuální chování připisováno.
6. Žalobce dále brojí proti neudělení humanitárního azylu; žalovaný se měl zabývat tím, zda pro onemocnění žalobce – diabetes – je v zemi žalobce přístupná léčba. Ani skutečnost, že stav žalobce je stabilizovaný a projevy diabetu léčí pravidelnou medikací, neodůvodňuje vyvození závěru o absenci hrozící vážné újmy podle § 14a zákona o azylu.
7. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout; uvedl, že nesouhlasí s obsahem žalobních námitek, neboť nedokládají namítaná porušení zákonných ustanovení. Odkázal na vyčerpávající odůvodnění napadeného rozhodnutí a dále připomněl obsah podkladů rozhodnutí, ze kterých vycházel. Dále připomněl k hodnocení věrohodnosti tvrzení žalobce obsah dopisu Policie ČR ze dne 5. 3. 2020, podle kterého byl žalobce uvedeného dne opět zadržen pro podezření ze spáchání přečinu nedovolení výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy, když z tohoto důvodu mu bylo již dne 10. 1. 2019 vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění na 18 měsíců. Žalobce byl navíc dánským soudem opakovaně odsouzen k vyhoštění a zákazu pobytu v zemích EU, který nerespektoval. Nadto, žalobce při výslechu na Policii dne 10. 1. 2019 vůbec nehovořil o své homosexualitě, naopak uvedl, že se vrátí do Nigérie ke své manželce, se kterou má 3 děti.

Zjištění z obsahu správních spisů

Shodu s prvopisem potvrzuje

8. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce byl dne 9. 1. 2019 kontrolován hlídkou Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, kdy byl ztotožněn jako J. P. O. a bylo zjištěno, že žalobce nemá žádné platné vízum ani oprávnění k pobytu. Proto byl zajištěn. Bylo současně zjištěno, že žalobce je veden v evidenci SIS ode dne 18. 7. 2018 do 17. 7. 2021. Dále bylo zjištěno, že žalobce pobýval na území ČR na základě povolení k trvalému pobytu, který mu byl zrušeno rozhodnutím ze dne 23. 5. 2018, přičemž poslední den oprávněného pobytu byl dne 13. 7. 2018. Žalobce se ve výsledku vyjádřil ke zjištěným skutečnostem, uvedl, že má v Nigerii manželku a 3 děti, není mu známa žádná překážka nebo důvod, který by mu znemožňoval vycestování z území ČR, dobrovolně vycestuje do své vlasti. Jeho zdravotní stav je dobrý. Ve vlasti mu nehrozí žádné útrapy, týrání nebo stíhání, návrat do domovské země nebude problém, do Nigerie jezdí.
9. Následně dne 12. 1. 2019 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou zdůvodnil tím, že se v ČR oženil a získal trvalý pobyt a doufá, že tu stráví zbytek života, byl by to konec, kdyby musel odjet zpět domů kvůli politickému problému, lidé neměli rádi jeho otce a všechny jeho děti jsou v ohrožení, vždycky je budou chtít zabít. K této žádosti poskytl informace o své osobě, kdy uvedl, že Nigérii opustil v roce 1998, kdy přiletěl studovat do Maďarska, pak přijel do Prahy. Během pobytu v ČR několikrát odcestoval do Nigérie, naposledy v listopadu 2017 a v lednu 2018 se vrátil do ČR. Ke svému zdravotnímu stavu uvedl, že je diabetik a bere na to léky, jinak je zdravý. K důvodům žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že má v Nigérii problémy kvůli své sexuální orientaci, neboť je homosexuál, kvůli tomu jej v Nigérii pronásledovali, jeho život byl v ohrožení. Manželka žalobce v Nigérii jej minulý rok v létě přistihla s jiným mužem a začala tam vykřikovat.
10. V pohovoru k žádosti o mezinárodní ochranu žalobce upřesnil, že má v Nigérii problémy kvůli homosexualitě a dále politické problémy s ohledem na jeho členství ve straně PDP, tito lidé jsou v opozici, otec žalobce byl šéfem PDP v jejich vesnici a zabili ho. Nigerijská policie jej zatkla po 9 letech od smrti jeho otce, protože po tu dobu nebyl v Nigerii, policii na něj poslala komunita, aby se zjistilo, kdo zabil otce žalobce. Dostával výhrušky od „Cutis Boys“, kteří zabíjejí homosexuály po celé Nigérii. Ohlásil to na policii, ale i u policie jsou lidé z „Cutis Boys“. K otázce své homosexuality uvedl, že někdo informoval jeho manželku v Nigérii, že je homosexuál a díky tomu se to dozvěděli i ostatní. Homosexuálem se stal, protože se v ČR s žalobcem rozvedla jeho česká manželka, která mu zlomila srdce.
11. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, ohledně politické a bezpečnostní situace v Nigérii – Zpráva OAMP MV ČR ze dne 23. 8. 2019, dále, Zpráva Ministerstva zahraničních věcí USA o dodržování lidských práv v roce 2018 z 10. 6. 2019, Informace OAMP MV ČR ze dne 16. 10. 2018 k organizaci Boko Haram.
12. Dne 24. 2. 2020 byla žalobci dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití. Žalobce se však k seznámení s podklady nedostavil.
13. Dne 5. 3. 2020 bylo žalovanému sděleno ze strany PČR, KŘP hl. m. Prahy, že žalobce byl dne 5. 3. 2020 opakovaně zadržen v nočních hodinách v Praze 1 pro podezření ze spáchání přečinu podle § 238 odst. 1 trestního zákoníku – nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy.
14. Následně dne 15. 4. 2020 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Uzavřel v něm, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce je nemožnost

návratu do země původu z důvodu obav před zabitím ze strany členů komunity jeho rodné vesnice jednak z důvodu, že se žalobce nestal lídrem komunity po zemřelém otci a jednak pro jeho homosexuální orientaci. Žalovaný dospěl k závěru, že obavy žadatele stran jeho zabití komunitou je nutné považovat za nevěrohodné, přičemž poukázal na to, že žalobce se do Nigérie opakovaně vracel, aniž by uváděl po tu dobu jakékoli potíže s komunitou či homosexualitou, v Nigérii se mu narodily 3 děti. Nadto, po zadržení žalobce dne 10. 1. 2019 při svém výsledku uvedl výslovně, že se do Nigérie dobrovolně vrátí, neví o žádných potížích, které by mu bránily v návratu. Žalovaný považoval také za nelogické, aby komunita v trvalém bydlišti žalobce čekala s volbou lídra 7 let, když navíc většina byla proti osobě žalobce. Žalovaný tak neshledal důvody pro udělení mezinárodní ochrany v žádné z jejich forem. Žalovanému se ani nepodařilo získat žádné veřejně dostupné informace o tvrzené skupině „Cutis Boys“. Žalovaný nepovažoval ani za podloženou žalobcovu obavu stran jeho sexuální orientace. Připomněl, že pro sexuální orientaci se nelze rozhodnout, jak tomu bylo v případě žalobce. K době více jak 9 let na území ČR neuvedl naprosto žádné skutečnosti vztahující se k vedení života v souladu s homosexuální orientací. O problému se sexuální orientací ani nehovořil v písemné žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný dále poukázal na další dílčí nesrovnalosti ve výpovědi žalobce, které svědčí o účelovosti a nevěrohodnosti tvrzení žalobce.

Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s.
16. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické, bezpečnostní situaci a stavu dodržování lidských práv v Nigérii soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí.
17. Krajský soud se zcela ztotožňuje s posouzením žádosti žalobce o mezinárodní ochranu jako účelové a se závěrem o nevěrohodnosti tvrzení žalobce; v tomto je namístě zcela odkázat na vyčerpávající odůvodnění žalovaného. Krajský soud pouze zdůrazňuje, že žalobce od doby svého zadržení dne 10. 1. 2019, kdy neuvedl *vůbec* žádné případné potíže při návratu do Nigérie, již dne 12. 1. 2019 ve své žádosti o mezinárodní ochranu, podanou v přímé návaznosti na zadržení policií a hrozící správní vyhoštění, uvedl, že se v ČR *oženil* a získal trvalý pobyt a doufá, že tu stráví zbytek života, byl by to konec, kdyby musel odjet zpět domů kvůli politickému problému, lidé neměli rádi jeho otce a všechny jeho děti jsou v ohrožení, vždycky je budou chtít zabít. O homosexuální orientaci nehovořil, stejně tak, jako již nezmínil skutečnost, že s manželkou v ČR se rozvedl cca v roce 2001 (jak uvedl později v průběhu správního řízení). V následném pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany již přišel žalobce s verzí o strachu z pronásledování z důvodu tvrzené homosexuality, ke které se měl rozhodnout poté, co mu měla jeho česká manželka zlomit srdce. Tato tvrzení považuje krajský soud za nelogická a vzájemně si nekorespondující. To lze ostatně tvrdit i o dalších skutečnostech uváděných žalobcem, kdy v rámci pohovoru,

resp. v průběhu správního řízení žalobce uváděl skutečnosti vzájemně se vylučující – např., že na jeho homosexualitu se přišlo tak, že jej manželka zastihla s jiným mužem, zatímco poté uvedl, že někdo manželce řekl o jeho homosexualitě a tak se to dozvěděli ostatní.

18. V projednávané věci lze tudíž souhlasit s právním posouzením žádosti žalobce. Za situace, kdy tvrzení žalobce jsou zcela jednoznačně velmi nevěrohodná a žádost o udělení mezinárodní ochrany čistě účelově podaná nelze přiznat důvodnosti námitek žalobce stran nedostatečně zjištěného skutkového stavu, potažmo námitek směřujících do posouzení samotné existence homosexuality žalobce a otázek s tím souvisejících. Jelikož žalobce ani v průběhu řízení o udělení mezinárodní ochrany, ani v řízení soudním netvrdil žádné skutečně relevantní skutečnosti, které by mohly vést k závěru o naplnění podmínek pro poskytnutí jedné z forem mezinárodní ochrany, přičemž v průběhu správního řízení se ani osobně nezajímal o shromážděné podklady rozhodnutí, nutno dospět k závěru, že napadené rozhodnutí je správné a zákonné.
19. Pokud se týká námitek žalobce stran neudělení humanitárního azylu, připomíná krajský soud, že v rozsudku ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003-48 Nejvyšší správní soud uzavřel, že „Azyl z humanitárních důvodů lze udělit pouze v případě hodném zvláštního zřetele. Není na něj právní nárok a posouzení důvodů žadatele je otázkou správního uvážení správního orgánu. V otázkách přezkumu správního rozhodnutí, které je ovládáno zásadami správního uvážení, zákon vytváří kriteria, podle nichž a v jejichž rámci se může uskutečnit volba, včetně výběru a zjišťování těch skutečností konkrétního případu, které nejsou správní normou předpokládány, ale uvážením správního orgánu jsou uznány za potřebné pro volbu jeho rozhodnutí. Samotné správní rozhodnutí podléhá přezkumu soudu pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem. Za splnění těchto předpokladů není soud oprávněn z týchž skutečností dovozovat jiné nebo přímo opačné závěry (prejud. III. ÚS 101/95).“.
20. Z napadeného rozhodnutí přitom jednoznačně vyplývá, jaké skutečnosti považoval žalovaný za podstatné při úvahách o (ne)udělení humanitárního azylu ve smyslu § 14 zákona o azylu. Samotný žalobce se nedomáhal ochrany z humanitárních důvodů, a ani ve své výpovědi stran svého zdravotního stavu či jeho životní situace s ním související neuvedl žádné podstatné okolnosti, které by měly žalovaného vést k závěru o naplnění podmínek pro udělení azylu dle § 14 zákona o azylu.

Závěr a náklady řízení

21. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 30. srpna 2021

[Zadejte text.]

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje